

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/276/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114220208
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114220208.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu E. J. I., s.r.o., N. 5, XXX XX D., IČO XX XXX XXX, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 36 613 843, proti žalovaným 1/ Pavol H., nar. X.X.XXXX, bytom C. 4, XXX XX N., 2/ X. H., nar. X.X.XXXX, bytom XX.novembra XXX, XXX XX N., o zaplatenie 9 054,69 eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 7C/274/2014-94 zo dňa 14.7.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil, aby do konania popri žalovaným v 1/ a 2/ rade ako vedľajší účastník sa zúčastnilo Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO 42 343 828, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom, AK Sov. Hrdinov 163/66, Svidník.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že základným predpokladom účasti občianskeho združenia, predmetom činnosti ktorého je ochrana práv podľa zákona o ochrane spotrebiteľa v konaní ako vedľajšieho účastníka je naplnenie podmienok v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p.. Účelom tohto ustanovenia bolo vytvoriť priestor na ochranu spotrebiteľského práva bez ohľadu na to, či sa táto vec týka individuálne jedného spotrebiteľa alebo skupiny spotrebiteľov. Boli splnené predpoklady účasti vedľajšieho účastníka v tomto konaní, keďže vstúpil do konania z vlastnej iniciatívy. Je ďalej potrebné, aby sa vyjadril k tomuto oznámeniu vedľajšieho účastníka aj hlavný účastník, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Ak vysloví nesúhlas potom nie je potrebné zisťovať dôvody. Práve vyslovením nesúhlasu hlavný účastník môže zabrániť tomu, aby vedľajší účastník v konaní vystupoval, a to preto, aby nebola nanútená účasť vedľajšieho účastníka popri hlavnom účastníkovi. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 188/2012. Súd prvého stupňa vyzval dňa 6.10.2014 žalovaných v 1/ a 2/ rade, aby v lehote 10 dní oznámili, či súhlasia so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na ich strane. Žalovaní v 1/ a 2/ rade nereagovali na túto výzvu a v tejto lehote výslovne nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nedoručili.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Vo svojom odvolaní uviedol, že zastáva ten názor, že ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. jednoznačne stanovuje súhlas hlavného účastníka, ako nevyhnutnú súčasť oznámenia o vstupe do konania príslušného združenia. Vzhľadom na to, že takýto súhlas združenie do rozhodovania vo veci nepredložilo, podľa názoru žalobcu nevznikli podmienky na účasť vedľajšieho účastníka v tomto konaní na strane žalovaných. Nevyhnutnosťou súhlasu bola aj novela Občianskeho súdneho poriadku, ktorá bola prijatá od 1.1.2015 s tým, že keďže ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, potom je nutné aplikovať už toto ustanovenia aj na začaté konania a k tomuto poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 6Co 186/2015 ako aj 14Co 183/2015. Už aj pred touto novelou vyplynulo z ustanovenia § 93 O.s.p., že

o prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhoduje na návrh a vzhľadom na to, že združenie vstúpilo do konania a rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti, bolo potrebné rozhodnúť tak, že nebude pripustený vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa nesprávne vec posúdil právne žalobca sa domnieva, že sú splnené podmienky na to, aby bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenené a aby nebol pripustený vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania. Zároveň si uplatnil v odvolacom konaní aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

K tomuto odvolaniu sa v zákonom stanovenej lehote vyjadril aj vedľajší účastník. Tento vo svojom odvolaní uviedol, že existujú dve skupiny subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaniach, keď sa preukáže hmotnoprávny záujem na výsledku sporu, vtedy je splnené vedľajšieho účasti pod tzv. prvou skupinou a druhá skupina účastníkov je legitímna z pohľadu právnej úpravy účinnej do 31.12.2014, t.z. túto účasť upravuje samotný zákon v danom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Zb. bez toho, aby sa explicitne vyžadoval súhlas účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje so vstupom vedľajšieho účastníka. Ak teda oznámil vedľajší účastník vstup do konania ešte pred 1.1.2015 je potrebné posudzovať tento stav podľa zákona účinného do novely a z toho dôvodu je zrejme, že je potrebné posudzovať to, že oznámením vstupu zo zákona následným doručovaním výzvy strane žalovaných v 1/ a 2/ rade na vyjadrenie súhlasu s takýmto vstupom je legitímnym postupom podľa § 93 O.s.p.. Na poukazované rozhodnutie 3Cdo 188/2012 Najvyššieho súdu SR je potrebné uviesť, že toto sa zaoberá predovšetkým riešením prípustnosti odvolania podaného vedľajším účastníkom na podporu spotrebiteľa. Tu je potrebné poukázať na to, že pasivita účastníka hlavného do 1.1.2015 nemohla znamenať nesúhlas. Na podporu toho je potrebné poukázať na celý rad rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktorý podporuje takúto koncepciu a to je 2Obdo 27/2012, 4Cdo 293/2013, 6Cdo 10/2013, 6Cdo 97/2013 atď.. Vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania v roku 2004, potom zo žiadnej normy nevyplývala povinnosť predložiť vedľajšiemu účastníkovi súhlas spotrebiteľa, teda žalovaných so vstupom do konania. Právna úprava účinná do 1.1.2015 totiž vychádzala z verejného záujmu na ochranu spotrebiteľov pre úžerou. Keďže do 1.1.2015 vznikli isté práva a povinnosti vedľajšiemu účastníkovi, nemohli po 1.1.2015 zaniknúť. V tejto súvislosti citoval aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 499/2011 a čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Prípadná retroaktivita je neprijateľná. Je možné vychádzať aj z § 355 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak boli v konaní začatým pred účinnosťou tohto zákona urobené procesné úkony, tak účinky ktoré sa s nimi spájajú podľa predchádzajúcej právnej úpravy ostávajú zachované aj naďalej. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na situáciu po novele 1.1.2015 konkrétne zákonom č. 353/2014. Z uvedených dôvodov navrhli napadnuté uznesenia ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci na základe zistených skutočností a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Z obsahu spisu je zrejme, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania podaním zo 14.8.2014. Súd prvého stupňa toto oznámenie spolu s procesnými poučeniami a výzvou žalovaných v 1/ a 2/ rade na vyjadrenie k veci samotnej a aj súhlasu vstupom vedľajšieho účastníka do konania doručou žalovaným v 1/ a 2/ rade, ktorý túto zásielku prevzali žalovaný v 1/ rade 15.5.2015 a žalovaná v 2/ rade 6.1.2015. Zo strany žalobcu bola námietka proti vstupu vedľajšieho účastníka doručená súdu prvého stupňa 30.10.2014 a o tejto námietke neprípustnosti rozhodoval súd prvého stupňa 14.7.2015.

Odvolacia námietka žalobcu smerovali predovšetkým k tomu, že v konaní bolo potrebné, aby už samotný vedľajší účastník predložil pri svojom vstupe oznámenie o vstupe do konania súhlas toho hlavného účastníka, na strane ktorej chce vystupovať, t.z. žalovaných v 1/ a 2/ rade a ďalšia námietka bola tá, že pokiaľ súd prvého stupňa rozhodoval už po prijatej novele č. 355/2014 Zb., ktorá bola účinná po 1.1.2015 bolo potrebné vzhľadom na neexistenciu prechodných ustanovení posúdiť túto procesnú situáciu už v zmysle účinnej novely O.s.p. vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Odvolací súd sa nedomnieva, že odvolanie žalobcu bolo nedôvodné vzhľadom k tomu, že procesný úkon, teda oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka bolo realizované do 1.1.2015, kedy ustanovenie § 93 ods. 4, 5 a 6 O.s.p. a aj ustálená judikatúra vychádzala z toho, že pokiaľ hlavný účastník nevyсловí výslovne nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania jeho samotná pasivita o

tomto nesúhlase nesvedčí, a preto účasť vedľajšieho účastníka v konaní nie je vylúčená. Vo vzťahu k prechodným ustanoveniam odvolací súd poukazuje na to, že podľa jeho názoru nemožno posudzovať úkony vykonané pred novelou č. 353/2014 O.s.p., kedy musí byť evidentný súhlas hlavného účastníka s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní pripojený už pri oznámení so vstupom na situácie, ktoré vznikli pred touto novelou. Toto ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku bolo do novely v zmysle rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu jasne ustálené v tom, že ak nebol predložený nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, hlavným účastníkom v danom prípade žalovaný, potom nie je možné vyhovieť námietke dodávateľa služby, teda žalobcu, že vedľajší účastník nemôže vstupovať na ochranu práv spotrebiteľa v tomto konaní priamo zo zákona na základe oznámenia, ktoré je doručené vedľajšiemu účastníkovi spolu s výzvou, aby vyslovil svoj súhlas, resp. nesúhlas. Ak nesúhlas absentuje, potom nie je možné aplikovať ustanovenia § 93 ods. 4 až 6 O.s.p. po novele prijatej 1.1.2015 v zmysle tom, že by išlo o prijatie retroaktivity a takýto postup z pohľadu odvolacieho súdu nie je prípustný.

Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.